

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Πάλιν γραφήν ἀντέγραψεν ὁ Λίβιστρος τὸν Ἔρω

- 1325 «Ἔρω μου, τὰς κακώσεις μου ἄς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
νομίζω νὰ τὰς μνήσκεσαι καὶ νὰ τὰς ἐνθυμῆσαι,
ὄλας γνωρίζεις, ἔχεις τας, καμμία οὐκ ἔλαθέ σε·
ἐδὰ διὰ τὴν ὑπόσχεσιν τὴν ἐδική σου, Πόθε,
χώραν καὶ πόλιν, τὴν ἐμὴν ἐφῆκα, βασιλείαν,
1330 εἰς τὸ μὲ ὑποσχέθηκες ἔδραμα δι' ἐκεῖνο,
τὸν ἐμαυτὸ μου ἠμέλησα, φονεύομαι καθ' ὄραν
f. 54^f καὶ δίχρονον ἐπᾶσ | χισα πικρίας ἀναριθμήτους·
ἔφθασα τώρα εἰς γλυκασμόν, τὸ μὲ εἶπες ἠύρηκά το.
Πλὴν μετὰ τὴν ἀφήγησιν τὴν ἀγανακτισμένην,
1335 ἠύρηκα τὴν ἀγέρωχον, ἐξάμηνον ὑπάγει
νὰ γράφουσι τὰ χέρια μου πιττάκια πρὸς ἐκείνην
καὶ ἐκείνη νὰ μὴ δέχεται κανέναν ἀπ' ἐκεῖνα.
Ἐδὰ ἐγκαλῶ τὴν εἰς ἐσέν, ποίησε τὸ ἀρμόζει·
ὥσπερ ἐμὲν ἐδούλωσες εἰς Πόθον καὶ εἰς Ἀγάπην
1340 καὶ εἶμαι δοῦλος πρὸς ἐσέν καὶ οἰκεῖος πρὸς αὐτήναν,
οὕτως καὶ αὐτήναν τόξευσε νὰ δουλωθῆ εἰς ἀγάπην.
Ἐπαρε τούτην τὴν γραφήν εἰς ὄραν μεσανύκτου,
βάλε τὴν εἰς τὰ στήθη τῆς καὶ ἄς μείνη μετὰ κείνην |
f. 54^v καὶ σύντυχέ τὴν δι' ἐμὲ νὰ βλέπη τὰς γραφάς μου·
1345 ἄς δέχεται πιττάκια μου, γραφάς μου ἄς ἀναγνώθῃ,
ἄς μάθῃ διὰ τὸν πόθο μου καὶ ἀντίσηκον ἄς γράψῃ,
νὰ ἰδῶ παρηγορία μου καὶ δίκαιον νὰ τὸ κρίνω·
εἰδὲ ἐμὲν ἐδούλωσες εἰς πόθον καὶ εἰς αὐτήναν
καὶ αὐτήναν οὐκ ἐδούλωσες εἰς πόθον καὶ εἰς ἀγάπην,
1350 τὴν ἀδιακρισίαν σου νὰ τὴν γεμώσῃ ὁ κόσμος
καὶ οἱ πάντες νὰ ἀποφεύγουσιν καὶ ὥσπερ ἐχθροὶ σου νὰ ἔναι».

Πάλιν γραφήν ἀπέστειλεν ὁ Λίβιστρος ἔς τὴν κόρη

- Ἔγραψα, φίλε, τὴν γραφὴν, ἐτόξευσα καὶ ἐκείνην·
ἐβγαίνει ὁ εὐνοχόπουλος, εἶδεν, ἐγνώρισέν την
1355 καὶ πάλιν λέγει: «Ἡΰρηκα, βασίλισσα, πιττάκιν!»
f. 55^f «Δός με το», λέγει, «Βρέτανε». Δίδει το τὴν φου | δούλαν.
Ἔλυσε μὲ τὰ χέρια τῆς τοῦ πιττακίου τὸ δέμα,
στέκει καὶ ἀναγνώθει το καὶ λέγει τὸν εὐνοῦχον:
«Δός με καὶ τὸ ἄλλον τὸ χαρτίν, τὸ εἶχες παροπίσου·
1360 νὰ τὰ συγκρούσω βούλομαι, νὰ ἰδῶ διὰ ποίαν τὰ γράφει».
Ἐβγάνει, δίδει τὴν καὶ αὐτό, δένει τὰ δύο ἐντάμα,
δίδει τὰ τὴν βαῖτσα τῆς, τοιαῦτα τὴν ἐλάλειεν:
«Ἀλίμονον τὸν ἄνθρωπον, τίς ἔναι οὐκ ἐγνωρίζω·
πολλὰ ἔναι τὰ ἐπάσχισεν διὰ πόθον εἰς τὸν κόσμον,
1365 πολλὰς πικρίας ὑπέμεινεν δι' ἀγάπην ἢ ψυχὴ του,
ἔπαθεν πόνους φοβεροὺς καὶ ἀνάγκας ὑπεστάθην.
Μά τὴν ἀλήθειαν, ἤθελα τίς ἔναι νὰ τὸ ἤξεύρω
f. 55^v καὶ διὰ τίνα τὰ πονεῖ, καὶ | νὰ τὸν ἐλυπούμην».
Ἔδραξεν, ἤϊρεν ἀφορμὴν ὁ εὐνοῦχος πρὸς τὴν κόρην
1370 καὶ τίτοια τὴν ἐσύτυχεν, τοιούτους λόγους εἶπεν:
«Πόνει τοὺς θλίβει ὁ ἔρωτας, λυποῦ τοὺς φλέξει ὁ πόθος,
συμπόνει τοὺς ἐπίκρανεν ἢ ἀγάπη ἀπὸ θυμοῦ τῆς·
γνώρισε, ἰδὲ καὶ τὰς γραφάς, μάθε διὰ τίνα ἔναι:
οὐκ ἔναι διὰ καυχίτσα σου ἀλλὰ διὰ σένα ἔναι·
1375 σκόπησε, αὐθέντρια μου, τὸ ὄνειρον τὸ εἶδες,
τὸ διὰ τίνα σε ἔλεγεν ἰδέ, κατὰμαθέ το».
Ἦκουσεν τὸν εὐνοῦχον τῆς ἢ κόρη, ἀναστενάζει,
τὰ δάκρυά τῆς ἔδραμαν, λόγους θλιμμένους εἶπεν:
«Ὡσάν τὸν οὐκ ἐδέσμευσεν ὁ κεραυνὸς τοῦ πόθου· |
1380 ἔζησεν χρόνους ἔμνοστους, ἐνήδονας ἡμέρας·
f. 56^f καὶ τὸν ἐκατετόξευσεν τὸ τόξον τῆς ἀγάπης

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- καὶ τὸν ἑκατεφλόγισεν ὁ κεραυνὸς τοῦ πόθου,
τοὺς χρόνους ὅσους ἔζησεν ἦτον μὲ τὴν ὀδύνην».
- 1385 Καὶ ἀφοῦ τὴν ἐσυνέτυχεν, ἡ κόρη ἐμετεστάθην
καὶ ἀπέσω εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς ἐσέβηκεν θλιμμένη,
θλιμμένη πλήρης ἄπειρα διὰ πόθον τοῦ Λιβίστρου.
Καὶ ὡς εἶδεν ὁ εὐνουχόπουλος τὴν κόρην ὅτι εθλίβη
καὶ μετὰ πόθου ἐσέβηκεν ἀπέσω εἰς τὸ κλινάριν
- 1390 τὸν ἄνθρωπό μου ἐλάλησεν, «Συγχαίρομαί σε», λέγει·
«συνθλίβεται ἡ παράξενος τὸν πόθον τοῦ Λιβίστρου.
Πάλιν ἀπόψα, πρόσεξε, ἄγωμε καὶ εἰπέ τον |
- f. 56^v νὰ μὴ ἀμελήσῃ τὰς γραφάς, τὰ χέρια του νὰ γράφουν».
Ἄλλ' ἀπεδὰ ἐπαρέδραμεν τὸ πλεόν τῆς ἡμέρας,
- 1395 εἶδα τὸν ἥλιον ἔκλινεν, ἐσίμωσεν ἡ ἐσπέρα,
τὸ φέγγος ἐνετράνισα νὰ φέγγῃ εἰς τὸ κουβούκλιν.
Καὶ μετὰ ὄραν περισσὴν βλέπω καὶ τὴν φουδοῦλαν
ἐμπρὸς τὸν εὐνουχόπουλον καὶ ὀπίσω δύο βαῖττες,
καὶ τραγουδίτισιν ἤρκεψαν νὰ λέγουν διατ' ἐμένα.
- 1400 *Οἱ βάιες τῆς ἐρωτικῆς τραγούδιον τραγουδοῦσιν*
«Ἄγουρος ἐκ τὴν χώραν τοῦ διὰ πόθον ὠραιωμένης
αἰχμάλωτος ἐξέβηκεν καὶ μυριοτυραννεῖται.
Θέλει ὁ στρατιώτης τὸ πονεῖ καὶ ἡ κόρη νὰ τὸ μάθῃ
καὶ πῶς τὸ 'πεῖν οὐδέν ἔχει καὶ σφάζει τὸν ἑαυτό του·
- f. 57^r
- 1405 στεναχωρεῖται, οὐκ ἠμπορεῖ, πνί | γεται ἐκ τὴν λύπην
καὶ ἀπὸ τὴν βίαν τὴν πολλὴν τὸν Ἔρωταν τὸ λέγει:
“Ἔρω, δυνάστα φοβερέ, πλήρωσον ὅσον θέλω”».
Καὶ ἀφοῦ τὸ ἑκατέλεξαν μὲ ὄραν οἱ φουδοῦλες
πάλιν ἀνθυποστρέψασιν καὶ ὑπᾶν εἰς τὸν κοιτῶνα
- 1410 καὶ ἐγὼ τὸν πύργον νὰ θωρῶ, τὸν πύργον καὶ τὴν στράταν.
Καὶ ὡς εἶδα ὅτι ἐπαρέδραμεν τὸ ἄρκετὸν τῆς ὥρας

γυρίζω εις τὴν τέντα μου καὶ πέφτω εἰς τὸ κλινάριν
μὲ κόπον καὶ μὲ λογισμὸν τὸ τί πάλε νὰ ποίσω.
Νὰ κοιμηθῶ οὐκ ἠμπόρεσα, νὰ στέκω οὐκ ἦτον τρόπος,
1415 μόνον ὁ νοῦς μου νὰ σκοπῆ, μυρία νὰ φροντίζη·

Tina Lendari (επιμ.), *Αφήγησις Λιβίστρου καὶ Ροδάμνης (Livistros and Rodamne). The Vatican version. Critical edition with Introduction, Commentary and Index-Glossary* [Βυζαντινὴ καὶ Νεοελληνικὴ Βιβλιοθήκη, 10], MIET, Αθήνα 2007.